

«ΜΗΝΗΜΗ ὉΔΥΜΗΣ» – 1924-2004 :
Ἡ ὀγδοηκοστὴ ἐπέτειος
τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας

Τὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν»
ἔχει μετατραπῆ σὲ ἓνα συγκρητιστικὸ χωνευτήρι,
ὅπου ἀπορροφᾶται καὶ ἐξαφανίζεται ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία

Τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις* 1924-1994

*Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
† Ἰωρποῦ καὶ Φυλῆς κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ*

ἈΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί:
οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις τῆς λεγομένης Οἰκουμενικῆς Κινήσεως,
ταπεινῶς φρονοῦμε, ὅτι θὰ πρέπει νὰ Σᾶς προβληματίσουν βαθύτατα,
διότι πρόκειται ἀναμφισβητήτως πλέον γιὰ θέμα Πίστεως, γιὰ θέμα
σωτηριολογικό.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑβδομήντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς
ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου (1994-1994), Σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὠρισμένα
πολὺ βασικὰ πράγματα, ὥστε μὲ προσευχὴ καὶ προσοχὴ νὰ ἐμβαθύ-
νετε καὶ περαιτέρω νὰ ἐρευνήσετε τὸ σοβαρώτατο τοῦτο ζήτημα.

Ἡ «Καταστατικὸς Χάρτης» τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως εἶναι ἡ
Ἐγκύκλιος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἰανουαρίου
1920. Ἐκκλησιολογικὴ βάση αὐτῆς εἶναι κατ' οὐσίαν ἡ προτεσταντικὴ
κακοδοξία τῆς «Θεωρίας τῶν Κλάδων»: ὀρθόδοξοι καὶ ἑτερόδοξοι
ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· ὅσοι βαπτίζονται στὸ ὄνομα
τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀνεξαρτήτως σὲ ποῖα ὁμολογία ἀνήκουν, εὐρί-
σκονται μέσα στὰ «ὄρια» τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας!

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος, τὸ θεμέλιο αὐτὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ,

προέτεινε ως πρώτο βήμα πρακτικής ἐφαρμογῆς προσεγγίσεως τοῦ διηρημένου Χριστιανισμοῦ, τὴν παραδοχὴ ἐνιαίου ἡμερολογίου, γιὰ τὸν ταυτόχρονο ἑορτασμὸ ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων.

Τὸ λεγόμενο Πανορθόδοξο Συνέδριο τοῦ 1923 στὴν Κωνσταντινούπολι, ἐπὶ πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη, ἀπεφάσισε τὴν ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου (καὶ τοῦ Πασχαλίου), *«πρὸς ἐξυπηρέτησιν» «τῆς παγχριστιανικῆς ἐνότητος»*, δηλαδὴ τῆς οἰκουμενιστικῆς ἐνότητος ὀρθοδοξίας καὶ αἰρέσεως.

Τὸ 1924 μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου διεσπάσθη ἡ ἑορτολογικὴ σύμπραξις καὶ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ προεκλήθη *«γεγονὸς πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἐκκλησίας»!*

Τὸ 1948 ἰδρύεται τὸ θεσμικὸ ὄργανο τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, τὸ λεγόμενο *«Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν»*, στὸ Ἄμστερνταμ τῆς Ὁλλανδίας, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, ἀργότερα δὲ γίνονται ὀργανικὰ μέλη τοῦ *«Π.Σ.Ε.»* ὅλες οἱ τοπικὲς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίαις.

Ὁ ἀείμνητος Σέρβος Ὁρθόδοξος Δογματολόγος π. Ἰουστίνος Πόποβιτς († 1979) θεωροῦσε τὴν συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων ὡς ὀργανικῶν μελῶν ἐνὸς παμπροτεσταντικοῦ συλλόγου, ὡς *«ἀποκαλυπτικῶς φρικαλέαν»*, ὡς *«ταπείνωσιν τερατώδη»*, ὡς *«ἀνήκουστον προδοσίαν»*, ὡς δουλικὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τέλος ὡς οἰκτρὰν καὶ φρικωδῶς ἀντι-αγιο-παραδοσιακὴν στάσιν!

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐνῶ ἐπετελεῖτο αὐτὸς ὁ θανάσιμος ἐναγκαλισμὸς ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν ἐν ὀνόματι τῆς οἰκουμενιστικῆς ἀβροφροσύνης, οἱ Ὁρθόδοξοι ποὺ μὲ ζῆλο ἐνέμεναν στὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο καὶ ἠγωνίζοντο κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὡς ἐκκλησιολογικῆς παναιρέσεως, ἐδῶκοντο φονικῶς καὶ ἐξοντωτικῶς, μέχρι δὲ καὶ σήμερα ὑφίστανται ἔμμεσο διωγμὸ, μὲ ποικίλες πιέσεις καὶ περιορισμοὺς...

Οἱ Οἰκουμενισταὶ ἐπείγονται νὰ ἐφαρμόσουν τὸ ἐνωτικὸ τους σχέδιο καὶ λησμονοῦν τὴν φοβερὰ γι' αὐτοὺς ἀπόφασιν τῆς Ἐβδόμης Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου: *«Ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Ταράσιος εἶπεν· εἰ ἐπήνεγκεν ἐπίσκοπος οἰασδήποτε πληγὰς καὶ βασάνους ἀνδράσι φοβουμένοις τὸν Κύριον, τοῖς τότε διωκομένοις, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἐπισκοπῆς. Ἡ Ἀγία Σύνοδος εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἄξιος»* (ΣΜΠΣ, τ. Β', σελ. 758α).

Ἐνῶ ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶχε ἀρχικῶς ἓνα παγχριστιανικὸ ὄραμα, ἄρχισε σταδιακὰ νὰ ἀνοίγεται πρὸς τὶς ἄλλες θρησκείες, νὰ καταφά-

σκη πρὸς αὐτές, νὰ τὶς θεωρῇ ἀξιοσέβαστες πνευματικὲς παραδόσεις καὶ τὸ 1971 ἀρχίζει ἐπίσημως διάλογο, συμπροσευχές, συνεργασία καὶ συγχρωτισμὸ μὲ τοὺς ἀλλοθρήσκους.

Στὸ διαθρησκειακὸ αὐτὸ ἄνοιγμα τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» συνέβαλε καθοριστικὰ ἢ ὀρθόδοξος ἀντιπροσωπία, ἢ ὁποία μὲ τὴν σχετικὴ εἰσήγησι τοῦ μητροπολίτου Βηρυτοῦ κ. Γεωργίου Κόδρ (νῦν Βίβλου καὶ Ὑδρους Λιβάνου) τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας, στὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα τῆς Αἰθιοπίας τὸ 1971, ἰσοπέδωσε τὰ πάντα καὶ κατ' οὐσίαν ἐξίσωσε τὰ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι βιώματα τῶν Χριστιανῶν μὲ ἐκεῖνα τῶν ἀλλοθρήσκων!

Τὸ 1991 στὴν Ἑβδόμη Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ «Π.Σ.Ε.» στὴν Κανμπέρα Αὐστραλίας, ἐκτὸς τῆς παρουσίας ἀλλοθρήσκων καὶ τὴν συνεργασία μαζί τους, ἢ κυρία εἰσήγησις τῆς Πρεσβυτεριανῆς Νοτιοκορεάτισσας καὶ φεμινίστριας θεολόγου Δρος Τσάνγκ ἦταν μία οὐρανομήκης βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μία ἄρνησις τοῦ ἐν Χριστῷ λυτρωτικοῦ μηνύματος τῆς Πίστεώς μας!...

Τὴν ἴδια καταστροφικὴ πορεία διαχριστιανικῶς καὶ διαθρησκειακῶς ἀκολουθεῖ ἐπίσης τὸ Βατικανό, τὸ ὁποῖο μάλιστα συνεργάζεται στενὰ μὲ τὸ «Π.Σ.Ε.» καὶ διοργανώνει πανθρησκειακὲς συναντήσεις τύπου Ἀσσιζης (ἐπτὰ μέχρι τώρα ἀπὸ τὸ 1986), μὲ τὴ συμμετοχὴ δυστυχῶς πάντοτε τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν!...

Τὸ ἄκρως ἀνησυχητικὸ εἶναι, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενισταί, βάσει τῆς λεγομένης «*Βαπτισματικῆς Θεολογίας*», θεωροῦν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὶς ἀναρίθμητες προτεσταντικὲς παραφυάδες καὶ ὁμιλοῦν σχεδὸν ἀνοικτῶς πλέον γιὰ μιὰ «*παγκόσμιο ἢ καθολικὴ ἐκκλησία*» πέραν τῶν ὀρίων τῆς ὀρθοδόξου, μέσῳ δὲ τῆς θεολογίας τῶν «*Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν*», διακηρύττουν ἐπίσημως τὸν παναιρετικὸ Παπισμὸ ὡς «*ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν*» μὲ τὴν πλήρη ἔννοια τοῦ ὄρου (Βελεμένδιο Λιβάνου 1993)!...

Ἦδη τὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν», ὡς τόπος συγκλίσεως ὀρθοδόξων, παπικῶν, προτεσταντῶν καὶ ἀλλοθρήσκων, ἔχει σαφῶς καταστῆ ἐφαλτήριο τοῦ πανθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ καὶ ἴσως αὔριο μετονομασθῆ εἰς «*Παγκόσμιο Συμβούλιο Θρησκειῶν*», προκειμένου νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν πανθρησκεία τῶν ἐσχάτων.

Ἐπομένως, ὅτι ἔχει τεκμηριωμένως ἐπισημανθῆ ἢ συγγένεια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως μὲ τὸ πανθρησκειακὸ καὶ πολυβλάσφημο κίνημα τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*» καὶ τὸ κοινὸ διαθρησκειακὸ ὄραμά τους...

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ὁρθόδοξοι ἀδελφοί

Μελετήσατε βαθύτερα ὅλα αὐτά, προσευχηθῆτε, ἐρευνήσατε νὰ μάθετε, τὶ συμβουλεύουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ τὶ ἔπρατταν Αὐτοὶ σὲ παρόμοιες περιπτώσεις!...

Εὐρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς ἀπεριγράπτου «*Ἀποστασίας*»!...

Δὲν δικαιολογεῖται ἐφησυχασμός!...

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ μόνον Αὐτὴ ταυτίζεται ὄντολογικὰ μὲ τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν!...

Ἐκτὸς Αὐτῆς δὲν ὑπάρχει σωτηρία!...

Τὸ «*Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν*» ἔχει μετατραπῆ σὲ ἓνα συγκρητιστικὸ χωνευτήρι, ὅπου ἀπορροφᾶται καὶ ἐξαφανίζεται ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία!...

Οἱ Οἰκουμενισταὶ εὐρίσκονται πλέον στὴν περιοχὴ τῆς κακοδοξίας!...

Φυλὴ Ἀττικῆς

21η Μαΐου 1994 ἐκ. ἡμ.

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 260/Μαΐος - Ἰούνιος 1994, σελ. 257-259.